

BESLUIT

HET DAGELIJKS BESTUUR VAN HET WATERSCHAP NOORDERZIJLVEST

Beslist bij dit besluit op de aanvraag van de vergunningswijziging van Suiker Unie Vierverlaten te Groningen

1. Verzoek tot wijziging

Het dagelijks bestuur van het waterschap Noorderzijlvest heeft op 24 mei 2013, van Suiker Unie Vierverlaten (SUV) te Groningen, een aanvraag tot wijziging van de vigerende Watervergunning ingevolge de Waterwet (Wtw) in ontvangst genomen.

Deze aanvraag, met nummer 857379, is ingediend op 23 mei via Omgevingsloket online en geregistreerd onder nummer 13-9814.

Het verzoek is gebaseerd op artikel 6.16 van de Wtw.

2. Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op wijziging van de lozingseisen van het effluent van de waterzuiveringsinstallatie (wzi) voorschriften 7, 8.1 en 8.2, van de op 11 december 2009 vigerende vergunning (nummer 00364). Dit naar aanleiding van de uitbreiding van de bietenverwerkingscampagne van 135 naar 150 dagen (van september tot met januari/februari ieder jaar). Tevens wordt mogelijk verontreinigd hemelwater afkomstig vanuit het terrein van de vergistingsinstallatie van SUV en vanuit het terrein van het diksapopslag, in de zuiveringsinstallatie van de fabriek behandeld.

Het aanvraagformulier, het rapport FC 1108-80-RA dd. 23 mei 2013, de rioleringstekening 2010-077, de aanvullende gegevens van de aanvraag dd. 24 juli 2013, de notitie van 9 december 2013 en de analyseresultaten van het condensaat maken deel uit van deze wijziging.

Naast deze aanvraag zijn meldingen in het kader van het Activiteitenbesluit milieubeheer ingediend betreffende de lozing van het fabriekskoelwater.

3. Bedrijfsituatie en handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

a. Uitbreiding campagne periode

Middels deze aanvraag wil SUV de duur van de campagne verlengen met 15 dagen, van 135 naar 150 dagen. De start van de campagne is begin september en eindigt, na maximaal 150 dagen.

De verwerkingscapaciteit wordt vergroot van gemiddeld 22.500 ton bieten naar gemiddeld 25.000 ton bieten per etmaal.

Naast de bietenverwerking in de campagne periode wordt ook ruwe rietsuiker bijgemengd in de sapzuivering en na oplossen met het andere sap verwerkt tot suiker.

Deze uitbreiding heeft gevolgen voor de waterzuiveringsinstallatie en de te lozen hoeveelheid effluent, kwantitatief en kwalitatief (zie ook b. en c.).

Voor deze uitbreiding wordt de vigerende Watervergunning van 2009 middels dit besluit gewijzigd.

b. Opslag van tussenproduct “diksap” en diksapraffinage

Ten behoeve van flexibilisering en verhoging van de productie wordt in drie opslagtanks à 60000 m3 diksap opgeslagen. In de fabriek zal, na de campagne periode, gedurende 50 dagen (van maart t/m juni)

ieder jaar, diksapraffinage van het opgeslagen diksap plaatsvinden. Deze activiteit wordt diksapraffinage genoemd en zal in 2014 van start gaan.

Tijdens de campagneperiode wordt het diksap (ingedikte suikerstroop) dat naar de diksapopslag gaat d.m.v. warmtewisselaars, in de nabijheid van de diksaptanks, gekoeld met oppervlaktewater vanuit het Hoendiep (als koelmedium).

Deze activiteit valt binnen de sfeer van het Activiteitenbesluit voor categorie C inrichtingen onder §3.1.5. "Lozen Koelwater" en hiervoor is een maatwerkvoorschrift door het Waterschap verleend. Terreinafvalwater van het diksaptanksterrein dat vermoedelijk verontreinigd is wordt via de bedrijfsriolering en een persleiding naar de zuiveringsinstallatie van SUV afgevoerd en samen met het fabrieksproceswater gezuiverd.

Hemelwater dat op daken en overkappingen van de bedrijfsgebouwen valt, wordt naar de omringende sloten afgevoerd.

c. Productie van groen gas.

In 2012 is een vergistingsinstallatie voor de productie van groen gas in bedrijf genomen. De installatie staat aan de noordzijde van het Hoendiep.

In deze installatie worden organische plantaardige grondstoffen vergist tot biogas. Dit biogas wordt opgewerkt tot aardgaskwaliteit en als groen gas afgeleverd aan het openbare aardgasnet.

Grondstoffen voor de vergistingsinstallatie zijn o.a. perspulp, suikerbietenstaartjes (reststroom van de verwerking van suikerbieten tot suiker). Deze worden bewaard samen met andere plantaardige grondstoffen in een aantal sleufsilo's (zie tekening 2010-077). Deze opslagplaats en het vergistingsinstallatieterrein zijn voorzien van bedrijfsriolering, die mogelijk verontreinigd hemelwater afkomstig vanuit het terrein samen met het condensaat van de vergistingsinstallatie, door middel van een persleiding naar de zuiveringinstallatie van SUV afvoert en samen met het fabrieksproceswater wordt gezuiverd.

Het condensaat van de vergistingsinstallatie is gecondenseerde waterdamp die ontstaat na verdamping van het concentraat. Het concentraat (indampingsproduct van de dunne fractie van het digistaat) wordt niet geloosd.

Het condensaat kan ook, middels een op 6 juni 2013 verleende omgevingvergunning van de provincie Groningen, in het gemeentelijke riool worden geloosd.

Het sanitair water mag uitsluitend in het gemeentelijke riool worden geloosd volgens de op 6 juni 2013 verleende omgevingsvergunning.

Hemelwater dat op daken en overkappingen van de bedrijfsgebouwen valt wordt naar de omringende sloten afgevoerd.

d. Overige activiteiten aan de noordzijde van het Hoendiep

Naast de opslag van diksap in een drietal diksaptanks en de productie van groen gas zullen meer activiteiten plaatsvinden aan de noordzijde van het Hoendiep, op Westpoort.

Verharde terreinen met afvoer van mogelijk verontreinigd hemelwater worden ook zoals in ad. b. en c. is beschreven naar de zuiveringinstallatie van SUV via een bedrijfsriolering afgevoerd.

Hemelwater dat op daken en overkappingen van de bedrijfsgebouwen valt wordt naar de omringende sloten afgevoerd.

4. Procedure

4.1 Algemeen

Artikel 6.16 Waterwet bepaalt dat op de voorbereiding van een beschikking tot verlening, wijziging of intrekking van een vergunning voor het lozen of storten van stoffen als bedoeld in artikel 6.2, de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn. De procedure heeft conform het gestelde in de afdelingen 3.4 Awb en 13.2 Wm plaatsgevonden.

4.2 Coördinatie

Tegelijkertijd met het indienen van deze aanvraag heeft SUV een aanvraag op grond van de Omgevingswet (Wet milieubeheer) bij Provinciale Staten van Groningen ingediend. De procedure van de Waterwetvergunning is met toestemming van het bevoegd gezag van de Wet milieubeheer (provincie Groningen) losgekoppeld van de aanvraag op grond van de Omgevingswet.

4.3 Behandeling van zienswijze

De aanvraag met bijbehorende stukken en het ontwerpbesluit hebben van 16 april tot en met 27 mei 2014 ter inzage gelegen.

Over het ontwerpbesluit is door Suiker Unie Vierverlaten schriftelijke zienswijze naar voren gebracht (zie bijlage 2 van deze beschikking). Hieronder volgt een samenvatting van deze zienswijze.

Zienswijze

De indiener van de zienswijze, de Suiker Unie Vierverlaten (hierna SUV) kan zich niet verenigen met hetgeen dat is opgenomen in voorschrift 23 en verder van het ontwerpbesluit. Dit voorschrift verplicht het bedrijf om een “Kwalitatieve risicoanalyse van onvoorziene lozingen” uitvoeren i.v.m. de opslag van diksap (suikerstroop) in 3 grote tanks (a 60.000 m3) en de aanwezigheid van vergistingstanks op het terrein van de inrichting, dat omsingeld is met twee watergangen, het Hoendiep en het Aduarderdiep.

Volgens SUV is de toepassing van bijlage 2 van de CIW-nota “Integrale aanpak van risico’s van onvoorziene lozingen” onjuist. Naar het oordeel van SUV blijkt uit bijlage 2 van deze nota dat een kwalitatieve analyse voor inrichtingen van alleen toepassing is wanneer gevaarlijke stoffen aanwezig zijn. SUV is van mening, dat suikerstroop niet is aan te merken als gevaarlijke stof, zoals bedoeld in de CIW-nota en de hoeveelheden van de aanwezige gevaarlijke stoffen binnen de inrichting overschrijden de drempelwaarden niet.

Antwoord bedenkingen SUV (Risico’s van onvoorziene lozingen).

Door middel van een “Kwalitatieve risicoanalyse van onvoorziene lozingen” worden mogelijk ongewone voorvallen op het terrein van de vergistingsinstallatie en de opslagtanks van het diksap of andere uitzonderlijke omstandigheden, in kaart gebracht en hoe deze voorvallen eventueel voorkomen, dan wel opgelost kunnen worden. Dit temeer omdat deze voorvallen de kwaliteit van het in de nabijheid aanwezige oppervlaktewater niet beïnvloeden of dreigen te beïnvloeden.

Volgens het waterschap zijn de voorschriften 23 en 24 van belang om bij een ongewoon voorval de verontreiniging van het oppervlaktewater(en) lokaal en beheersbaar te houden.

De waterkwaliteit van het oppervlaktewater kan ernstig verstoord raken als gevolg van industriële onvoorziene lozingen. Teneinde onvoorziene lozingen te voorkomen dan wel te minimaliseren, heeft CIW het rapport “Integrale aanpak van risico’s van onvoorziene lozingen” opgesteld. Het rapport is in principe van toepassing op alle situaties die een risico voor het oppervlaktewater kunnen vormen, niet alleen ten aanzien van “de gevaarlijke stoffen”, waarop SUV in haar zienswijze op doelt. Dit beleidskader moet zodoende worden toegepast in het kader van de Waterwet- en Wabo-vergunningverlening en trajecten in het kader van het besluit risico’s zware ongevallen (BRZO’99).

In het kader van de Waterwet betekent dit dat analoog aan de aanpak van reguliere lozingen van afvalwater, de emissie-aanpak ook geldt voor onvoorziene lozingen. Primair moet voldaan worden aan de “stand der veiligheidstechniek”. Dit beperkt de kans en/of de omvang van de negatieve effecten van onvoorziene lozingen. Vervolgens zullen de resterende risico’s in kaart gebracht moeten worden volgens de selectiemethodiek voor stoffen en activiteiten verwoord in bijlage 2 van het CIW-rapport “Integrale aanpak van risico’s van onvoorziene lozingen” (BBT-document). Deze selectie-methodiek is uitgebreid beschreven in het Riza-rapport “Beschrijving van de methode voor de selectie van

activiteiten binnen inrichtingen ten behoeve van het uitvoeren van studie naar de risico's van onvoorziene lozingen" (1999). Bij dit selectiesysteem worden verschillende activiteiten en lozingssituaties onderscheiden en gekwantificeerd naar effecten op oppervlaktewater zoals toxische effecten, zuurstofdepletie en de vorming van drijfslagen.

De kansen en de effecten van onvoorziene lozingen worden ingeschat met behulp van het computerprogramma Proteus.

In het hoofdstuk van het rapport "Beschrijving van de methode voor de selectie van activiteiten binnen de inrichtingen t.b.v. het uitvoeren van studie naar de risico's van onvoorziene lozingen" zijn de criteria voor een kwalitatieve risico analyse aangegeven. Zuurstofdepletie bij directe lozing/afstroming op oppervlaktewater is er een van. Dit rapport maakt onderdeel uit van een reeks studies m.b.t. de integratie van het beleid ten aanzien van risico's van onvoorziene lozingen.

Directe lozing/afstroming van suikerstroop op oppervlaktewater betekent:

- sterfte van aquatische organismen als gevolg van zuurstofdepletie (zuurstofloosheid).

Het biochemische zuurstofverbruik van een stof (O_2 /gram stof) wordt vermeld als zuurstofdepletie (zuurstofloosheid). De drempelhoeveelheid is bij een zuurstofdepletie tussen 0.15 en 1,5 is 10.000 kg.

Veel stoffen zijn biologisch afbreekbaar. De benodigde zuurstof voor dit proces wordt aan het ontvangende watersysteem onttrokken. Als gevolg hiervan daalt het zuurstofgehalte en beneden een kritische waarde kan (massale) vissterfte optreden. Een geschikte maat voor de zuurstofvraag is het BZV-getal voor een stof.

De BZV van suiker is 0,27 ($> 1,5$ d.w.z. zeer grote zuurstofvraag). De hoeveelheid suiker (suikerstroop) die bewaard wordt in de drie diksaptanks is 180.000 m³, veel meer dan de drempelwaarde.

De hierboven genoemde drempelhoeveelheid (10.000 kg) heeft betrekking op een groot ontvangend oppervlaktewater, bv. het Noordzeekanaal. In het geval dat er op een klein oppervlaktewater wordt geloosd, in dit geval het Aduarderdiep of het Hoendiep, zal de drempelhoeveelheid met de weegfactor van 10 gedeeld worden. De hoeveelheid van 180.000 m³ (> 180.000 kg) is ver boven de drempelwaarde voor een klein oppervlaktewater als het Aduarderdiep.

Om de bovenstaande redenen is het waterschapsbestuur van mening dat SUV een onderzoek naar de risico's van onvoorziene lozingen voor het oppervlaktewater uitvoeren, volgens voorschrift 23 van deze vergunning.

Des te meer om dat de praktijk heeft laten zien, dat dergelijke voorvallen kunnen plaatsvinden. Een voorbeeld daarvan is het instorten van de 1e diksaptank tijdens het testperiode op 27 juni 2013 door constructie fouten, waardoor 60.000 m³ water afstroomde op het oppervlaktewater.

Op grond van het bovenstaande verklaren wij de zienswijzen zoals deze zijn ingediend door SUV, bij brief van 26 mei 2014, ongegrond. Zienswijze leidt niet tot aanpassing van het Besluit.

Op advies van Rijkswaterstaat en in overleg met SUV is voorschrift 23 op een aantal punten gewijzigd zonder aantasting van het inhoud.

De term "Kwalitatieve risicoanalyse voor onvoorziene lozingen" is vervangen door "Onderzoek naar de risico's van onvoorziene lozingen voor het oppervlaktewater".

Voorschrift 24 is ingenomen in voorschrift 23 en onodige beschrijving van het onderzoeksmaatregelen achtergelaten.

5. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, het Waterbeheerplan 2010-2015 van Waterschap Noorderzijlvest, de overige bij de Waterwetgeving behorende besluiten en regelingen, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen, besluit het dagelijks bestuur van het waterschap Noorderzijlvest als volgt:

- I. de bij besluit van d.d. 11 december 2009, nummer 00364 verleende Watervergunning, aan Suiker Unie Viervelaten (SUV) te Groningen, ingevolge artikel 7a van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren voor het lozen van gezuiverd bedrijfsafvalwater, het effluent van de waterzuiveringsinstallatie, op het Koningsdiep, te wijzigen;
 - II. de volgende aan de vergunning verbonden voorschriften zullen worden gewijzigd.
7. Op het Koningsdiep mag uitsluitend het effluent van de waterzuiveringsinstallatie geloosd worden. Deze lozing dient de hoeveelheid van 17500 m³/etmaal niet te overschrijden (campagne en intercampagne periode).
De locatie van het lozingspunt is aangegeven op de lozingstekening 1-32314 (bijlage 7) (Watervergunning 2009).

- 8.1 In het te lozen effluent van de waterzuiveringsinstallatie op het Koningsdiep, gemeten ter plaatse van het lozingspunt (X4 op de lozingstekening 1-32314), mogen de grenswaarden van de in onderstaande tabel genoemde parameters/stoffen niet overschreden worden:

Parameter/stof	steekmonster
CZV ¹⁾	125 mg/l
BZV ¹⁾	20 mg/l
Onopgeloste bestanddelen ¹⁾	30 mg/l
Olie en vet	10 mg/l
pH	6,5 – 9,0
Zuurstof	> 5 mg/l
Temperatuur	< 25 °C

¹⁾ Voor deze parameters geldt dat niet meer monsters de lozingseis mogen overschrijden dan het in bijlage 1 opgenomen maximale aantal monsters. Het overschrijden mag voor onopgeloste bestanddelen ten hoogste 150% en voor de overige parameters ten hoogste 100 % van de lozingseis bedragen.

- 8.2 De maximale te lozen hoeveelheid aan N_{totaal} en P_{totaal} mag de waarden van de onderstaande tabel per kalender jaar, niet overschrijden.

periode	N _{totaal} in kg *	P _{totaal} in kg *
1 januari tot 1 april	4000	500
1 januari tot 1 juli	8000	800
1 januari tot 1 oktober	10000	1000
1 januari tot 31 december	17000	1500

* Berekeningsmethode van deze vracht(en): het rekenkundig gemiddelde van de gemeten dagvrachten vermenigvuldigd met het aantal lozingsdagen op basis van etmaalmonsters.

Meten, bemonsteren, analyseren en rapporteren

11. Vergunninghouder moet de kwaliteit en kwantiteit van het te lozen gezuiverd proceswater conform het Beheersplan bewaken. Dit Beheersplan dient binnen drie maanden nadat de vergunning van kracht is, schriftelijk worden ingediend aan het bestuur van het waterschap.

Toelichting:

Het opgestelde Beheersplan (meet- en registratie systeem) moet minimaal aandacht besteden aan:

- de frequentie en wijze van bemonstering van gezuiverd proceswater per campagne;
- de monsternametoelichting/apparatuur/controlevoorziening;
- de parameters die worden geanalyseerd;
- de door de vergunninghouder gehanteerde analysemethoden met bijbehorende detectiegrenzen;
- de wijze van rapporteren;
- de 'positieve lijst' (aanvraag § 3.9).

12. Na afloop van ieder kalender kwartaal periode, volgens voorschrift 8.2, dient de vergunninghouder, binnen twee weken, de in het kader van het Beheersplan verzamelde gegevens over deze campagne periode, schriftelijk aan het bestuur van het waterschap te rapporteren.

- III.** de volgende vergunningsvoorschriften vervallen wegens melding Activiteitenbesluit (§ 3.1.5. Lozen van koelwater): 6.3, 9.1, 9.2, 9.3, en 9.4;

- IV.** de volgende voorschriften zijn aan de vergunning toegevoegd.

22. Vergunninghouder dient een week voordat het condensaat van de vergistingsinstallatie in het gemeentelijke riool wordt geloosd aan de betreffende handhaver van het Waterschap te melden.

- 23.1. Uiterlijk 2 maanden na het van kracht worden van deze vergunning dient SUV een onderzoeksvoorstel voor te leggen aan het waterschap voor het uitvoeren van een "Onderzoek naar de risico's van onvoorziene lozingen voor het oppervlaktewater" i.v.m. de opslag van suiker in diksaptanks en de vergistingsinstallatietanks.

- 23.2. Uiterlijk 2 maanden na goedkeuring door het waterschap van het in lid 23.1. bedoelde onderzoeksvoorstel dient SUV het onderzoek naar de risico's van onvoorziene lozingen voor het oppervlaktewater hebben uitgevoerd en de resultaten/rapportage van het onderzoek bij het waterschap zijn ingediend.

- 23.3. Uiterlijk 2 maanden na goedkeuring door het bestuur van het waterschap van het in lid 23.2. bedoelde onderzoeksrapportage dient SUV eveneens een realisatieplan in te dienen voor de uitvoering van de eventueel te nemen maatregelen in verband met de risico's van onvoorziene lozingen voor het oppervlaktewater.

Het bedoelde onderzoeksvoorstel van lid 23.1 dient een beschrijving te omvatten van:

- de locatie en hoeveelheid van de betrokken stof(fen);
- De waterbehaarlijkheid van deze stof(fen);
- De maatregelen welke zijn getroffen teneinde te voorkomen dat deze stof(fen) in het water terecht komen. Voor het aangegeven van deze maatregelen kan worden gerefereerd aan checklists de schadelijke eigenschappen van deze stof(fen);
- De te verwachten effecten bij verschillende te onderscheiden ongevallen;
- De (bijzondere) kwetsbaarheid van de wateromgeving waarvoor het vermoeden aanwezig is dat deze door een onvoorziene lozing wordt bedreigd.

- V. te bepalen dat het ingediende aanvraagformulier inclusief bijlagen onderdeel uitmaken van deze vergunning;
- VI. te bepalen dat een exemplaar van deze beschikking wordt gezonden aan:
1. Suiker Unie Ververlaten, postbus 2305, 9704 CH Groningen;
 2. Provincie Groningen, postbus 610, 9700 AP Groningen;
 3. College van burgemeester en wethouders van de gemeente Groningen, Postbus 630, 9700 AP Groningen.

6. Regelgeving en Beleid

6.1 Waterkwaliteit

Algemeen

In het Waterbeheerplan Noorderzijlvest 2010-2015 wordt het beleid ten aanzien van de kwaliteit van het oppervlaktewater uitgewerkt.

Het eerste uitgangspunt van het beleid is vermindering van de verontreiniging waarbij, voor vrijwel alle verontreinigende stoffen, voorop staat dat een inspanning moet worden geleverd om verontreiniging van het oppervlaktewater te voorkomen (voorzorgprincipe).

Brongerichte maatregelen hebben de voorkeur boven end-of-pipe maatregelen. Duurzame lange termijnoplossingen hebben daarbij de voorkeur boven korte termijn saneringen.

Voor alle schadelijke stoffen moeten de beste beschikbare technieken worden toegepast. Bij de beoordeling van de stand der techniek wordt gekeken naar vergelijkbare bedrijven of de (internationale) bedrijfstakken, BREF's en naar de in CIW-verband uitgevoerde (bedrijfstak)studies.

Als uitgangspunt van het beleid geldt ook het principe van "geen achteruitgang". Dit houdt in dat binnen een bepaald beheersgebied voor geen van de aangewezen prioritair (gevaarlijke) stoffen of groepen van prioritair (gevaarlijke) stoffen, het totaal van de lozingen mag toenemen. Voor de overige stoffen geldt dat de waterkwaliteit niet significant mag verslechteren.

Het emissiebeleid is verwoord in het Nationaal Waterplan 2009-2015 (NWP).

De beleidsuitgangspunten voor lozingen zijn gebaseerd op de vermindering van de verontreiniging en op het principe van geen achteruitgang op grond van de Kaderrichtlijn Water (KRW).

RIE en BREF

De Richtlijn Industriële Emissies (2010/75/EU, RIE) is per 1 januari 2013 geïmplementeerd in de Nederlandse wet- en regelgeving. Deze richtlijn omvat een integratie van de IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention and Control, Europese Richtlijn 96/61/EG) met de Richtlijn grote stookinstallaties, de Afvalverbrandingsrichtlijn, de Oplosmiddelenrichtlijn en drie Richtlijnen voor de titaandioxide-industrie. De RIE heeft tot doel het realiseren van een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële installaties. Als hulpmiddel voor het toepassen van de richtlijn heeft de EU een aantal referentiedocumenten (BREF's) opgesteld. In deze BREF's wordt een uitgebreide beschouwing gegeven van voorkomende technieken en de ontwikkelingen van technieken, en wordt één techniek als "Best Available Technique" bestempeld.

Activiteitenbesluit

Op 1 januari 2008 is het Activiteitenbesluit milieubeheer (ofwel: het Activiteitenbesluit) in werking getreden. Middels bijlage 1 van het Besluit Omgevingsrecht (Bor) worden de activiteiten genoemd die vergunningplichtig zijn. Het uitgangspunt is dat alle activiteiten onder de algemene regels vallen en dat de vergunningplicht de uitzondering vormt. De bedrijven waarvoor de vergunningplicht blijft bestaan zijn in het Activiteitenbesluit gedefinieerd als zogenaamde type C. Voor dergelijke type C bedrijven geldt overigens wel dat het Activiteitenbesluit van toepassing is naast de vergunningplicht. Per onderdeel van het Activiteitenbesluit wordt aangegeven of dit van toepassing is op een type C bedrijf.

Kaderrichtlijn Water (KRW)

Volgens deze richtlijn dienen de lidstaten alle passende maatregelen te nemen ter beëindiging van de verontreiniging door de gevaarlijke stoffen die worden genoemd in de bijlagen van deze richtlijn en ter vermindering van de verontreiniging door de gevaarlijke stoffen die worden genoemd in de lijst prioritair stoffen van de richtlijn inzake milieukwaliteitsnormen op het gebied van het waterbeleid (2008/105/EG).

De KRW kent het principe van geen achteruitgang. Aanvragen met betrekking tot nieuwe emissies of uitbreidingen van bestaande emissies moeten aan dit principe worden getoetst. Voorkomen moet worden dat de toestand van het water verslechtert.

ABM (Algemene Beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten)

Volgens de Europese Stoffenrichtlijn (67/548/EEG) en Preparatenrichtlijn (1999/45/EEG) wordt informatieverstrekking vereist over stoffen en preparaten die kunnen worden geloosd. De prioriteitstelling vanuit de Wwt vindt plaats op grond van het daadwerkelijke gebruik en de emissies van een stof naar het watermilieu. Binnen het waterkwaliteitsbeleid geldt een landelijke Algemene BeoordelingsMethodiek (ABM) voor stoffen en preparaten.

Volgens de KRW dienen specifieke maatregelen te worden vastgelegd tegen waterverontreiniging door individuele verontreinigde stoffen of groepen van verontreinigde stoffen. In het verlengde hiervan dient de ABM voor stoffen en preparaten te worden geïmplementeerd bij alle bronnen. De ABM deelt stoffen en preparaten op grond van hun waterbezwaarlijkheid in categorieën in. De categorieën geven aan in welke mate de emissie naar water moet worden teruggedrongen. Op basis van de ABM geldt dat wanneer de vergunningaanvrager onvoldoende gegevens overlegt over de waterbezwaarlijkheid van stoffen en preparaten, hij de zwaarste saneringsinspanning krijgt voorgeschreven (toepassen van bbt). In de vergunning zullen niet aan alle stoffen/parameters (emissie-eisen) verbonden worden, maar door bepaalde som- of stuurparameters te kiezen worden alle aangevraagde te lozen stoffen vergund.

Bezien van de vergunning

Er is een wettelijke verplichting tot het periodiek bezien en actualiseren van de vergunningen op actualiteit en adequaatheid. Hierbij is tevens van belang of de inrichting in werking is conform de vigerende vergunning en de onderliggende aanvraag. De verplichting tot het periodiek bezien is gelegen in artikel 2.30 van de Wet Algemene bepalingen Omgevingsrecht (Wabo).

Concreet betekent dit dat minstens één keer per vier jaar de vergunning moet worden bezien of deze nog toereikend is met het oog op de bescherming van de waterkwaliteit. Hierbij speelt tevens een rol in hoeverre de meest recente beleidsontwikkelingen en uitvoeringsrichtlijnen in de vergunningverlening zijn betrokken, zoals het waterbeheersplan en de stand der techniek.

7. Beoordeling lozing

De aangevraagde wijziging, verlenging van de campagneduur n.a.v. verhoging van de verwerkingscapaciteit aan suikerbieten in de fabriek, de raffinage van diksap na de campagneperiode de mogelijk verontreinigde waterstromen vanuit het terrein van de opslag van de diksaptanks en de vergistingsinstallatie en het condensaat van de vergistingsinstallatie, zullen de effluent lozing van de waterzuiveringsinstallatie in het oppervlaktewater, het Koningsdiep, beïnvloeden. Het condensaat is gecondenseerde damp, 350 m³/dag, die ontstaat na behandeling van digistaat in de vergistingsinstallatie. Het condensaat heeft vergelijkbaar samenstelling met het condensaat wat vrij komt bij het indampen van het sap in de fabriek en als proceswater naar de waterzuivering wordt behandeld.

Deze extra lozing is beoordeeld volgens het toetsingskader waterkwaliteit in de watervergunning na implementatie van de KRW. Met het oog op de waterkwaliteit is nadrukkelijk aandacht besteed, naast de stoffen/emissies, aan de ecologie en het effect van veranderingen op inrichting en beheer (diksapraffinage en vergistingsinstallatie). Zowel stoffen als ecologie zijn getoetst aan de criteria en uitgangspunten van de KRW zoals deze zijn uitgewerkt in het Waterbeheerplan 2010 – 2015. De emissie-immissietoets (E-I toets) voor oppervlaktewateren is als instrument

gebruikt voor de restlozing. Door deze toets worden negatieve gevolgen van de toestand van het waterlichaam in het kader van de KRW voorkomen. De gehanteerde normen in deze toets zijn de Milieukwaliteitsnormen (MKN) voor zoet water vanuit de KRW die verwerkt zijn in het Waterbeheerplan van het waterschap. Dit plan stelt als doel het realiseren van de “goede toestand” in 2015. Deze normen houden rekening met de toxiciteit van het compartiment water en niet met de waterbodem. De E-I toets gaat uit van een worst-case benadering en bij de uitwerking is uitgegaan van een evenwichtstoestand voor de verspreiding van een stof en worden algemene kengetallen gebruikt die het ontvangende water beschrijven voor de berekening van de mengfactoren.

De handhaving, vanuit de emissie gezien, is op de totaalvracht: concentratie x debiet.

Deze vergunning is gericht op zelfregulering. Met deze zelfregulering wordt beoogd dat het bedrijf zelf de verantwoordelijkheid neemt om aan de wet- en regelgeving te voldoen zonder dat milieumaatregelen in de vorm van middelvoorschriften worden voorgeschreven in de vergunning. Deze vergunning beperkt zich tot hoofdzaken, met name de milieudoelen, door middel van doelvoorschriften. Daarnaast beoogt zelfregulering dat het bedrijf voortdurend betere milieuprestaties realiseert om de duurzaamheidsdoelstellingen te kunnen bereiken. Dit "continue verbetering" aspect moet met name tot uiting komen in het bedrijfsinterne milieuzorgsysteem, het bedrijfsmilieuplan en het milieujaarverslag.

In dit kader is, in opdracht van SUV, de verbetering van de waterzuiveringsinstallatie in defosfateringstechnieken door technisch bureau Tauw onderzocht i.v.m. de “stand der techniek” volgens de Bref voor zuivelindustrie (rapport “Haalbaarheidsstudie aanvullende defosfatering waterzuivering SUV dd. 4 juni 2012). De conclusie en aanbevelingen van dit rapport worden door SUV omarmd en er worden stappen gezet om van chemische defosfatering over te gaan naar biologische defosfatering (Bio-P). Door Bio-P is het mogelijk dat nog lager fosfor (P_{totaal}) concentraties behaald worden.

Een andere milieuprestatie die gerealiseerd moet worden is inzicht te geven in de onvoorziene lozing(en) vanuit de diksapopslag tanks die zich kunnen voordoen en in de maatregelen die getroffen worden om frequentie en de omvang van risico's hiervan te beperken.

Suiker Unie Vierverlaten is een PBZO-bedrijf (Preventie Beleid Zware Ongevallen) en heeft een VBS (Veiligheids Beheers Systeem) in werking, Wet milieubeheer vergunning van 2005.

Voor een PBZO-bedrijf is de volgende verplichting vanuit het besluit Brzo'99 en de daarbij horende regeling (RRZO) geformuleerd: “De risico's voor het ontvangende milieu moeten onderdeel zijn van het PBZO-document van het bedrijf.” SUV heeft ook een kwantitatieve risicoanalyse (QRA) opgesteld (zie bijlage aanvraagformulier).

In de wettekst van het Brzo wordt voor een PBZO-document niet expliciet gevraagd om een uitgebreide milieu risicoanalyse (MRA), wel dat inzicht moet worden gegeven in de aard en omvang van de risico's en de getroffen maatregelen (artikel 2, RRZO en artikel 5, lid 2 BRZO'99).

Aard en omvang risico's van onvoorziene lozing in het Aduarderdiep:

In de CIW-nota “Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen” op blz 65 (bijlage 2) staan de drempelwaarden voor het opstellen van een kwalitatieve risico's analyse.

SUV dient een kwalitatieve beschrijving van de risico's van onvoorziene lozingen aan het bevoegd gezag te overleggen wanneer krachtens een omgevingsvergunning (ex Wm-vergunning) binnen de inrichting gevaarlijke stoffen aanwezig mogen zijn of ten gevolge van het onbeheersbaar worden van een industrieel chemisch proces, in hoeveelheden die de tabel 6 vermelde drempelwaarden overschrijden.

In tabel 6 is het biochemische zuurstofverbruik van een stof (O_2 /gram stof) vermeld als zuurstofdepletie (zuurstofloosheid). De drempelhoeveelheid bij een zuurstofdepletie tussen 0.15 en 1,5 is 10.000 kg. Veel stoffen zijn biologisch afbreekbaar. De benodigde zuurstof voor dit proces wordt aan het ontvangende watersysteem onttrokken. Als gevolg hiervan daalt het zuurstofgehalte en beneden een kritische waarde kan (massale) vissterfte optreden. Een geschikte maat voor de zuurstofvraag is het BZV-getal voor een stof.

De BZV van suiker is 0,27 ($0,15 < \text{BZV} < 1,5$). De hoeveelheid suiker die bewaard wordt in de drie diksaptanks is 180.000 m^3 , veel meer dan de drempelwaarde.

De hierboven genoemde drempelhoeveelheid (10.000 kg) heeft betrekking op een groot ontvangend oppervlaktewater (bv. Noordzeekanaal). In het geval dat er op een klein oppervlaktewater wordt geloosd, in dit geval het Aduarderdiep, zal de drempelhoeveelheid met de weegfactor van 10 gedeeld worden. De hoeveelheid van 180.000 m^3 ($> 180.000 \text{ kg}$) is ver boven de drempelwaarde voor een klein oppervlaktewater, het Aduarderdiep.

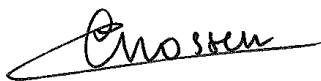
Wanneer uit de kwalitatieve risicoanalyse niet voldoende blijkt dat de risico's voor het oppervlaktewater minimaal zijn kunnen de risico's met een kwantitatieve analyse nader worden bepaald. Een kwantitatieve risicoanalyse wordt uitgevoerd met het programma "Proteus III".

8. Conclusie / Afsluitende overwegingen

Een vergunning moet worden geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer, zoals bedoeld in artikel 2.1 van de Waterwet zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

Wij zijn van oordeel dat deze wijziging niet leidt tot onaanvaardbare verontreiniging van het oppervlaktewater. Tegen het verlenen van de gevraagde wijzigingsvergunning bestaan daarom bij ons geen bezwaren.

Namens het Dagelijks Bestuur van
het waterschap Noorderzijlvest:

Tineke Cnossen,
manager Watersystemen en Waterveiligheid

Bijlage 1.

Begripsomschrijvingen

Brzo	Het besluit risico's zware ongevallen van 27 mei 1999. Voor de integratie tekst zie Staatsblad 234.
CIW	Commissie Integraal Waterbeheer.
Onvoorziene lozing	Een lozing als gevolg van een ongeval.
PBZO	Document waarin het door de inrichting gevoerde beleid ter voorkoming van zware ongevallen is vastgelegd, rekening houdend met de aanwezigheid en de omvang van de risico's.
Proteus III	Kwantitatief model dat op basis van technische gegevens en management informatie de risico's berekent die de activiteiten van een inrichting voor het aquatisch milieu opleveren.

Bijlage 2

Brief Suiker Unie Ververlaten met zienswijze